

Вершина Розуму і Слави...

Доля мені подарувала чудову нагоду побути на Херсонщині декілька днів (як вічність) разом з скромною людиною - людиною - легендою, яка вийшла - з ЛЮДЕЙ; - живе - серед ЛЮДЕЙ і працює - для ЛЮДЕЙ...

Звичайно - це дійсний всенародний Герой України, Двічі Герой Соціалістичної праці, голова Приватно-орендного кооперативу «Зоря» - **Моторний Дмитро Костянтинович**.

Як приклад. Скромно, приїхавши на ниві (в доброму стані машина і людяний шофер) до облдержадміністрації, роздягнувся в роздягалці... Всі, переважно, старші люди пізнавали, щиро віталися, кланялись... і запитували: «Чому ми так давно Вас бачили в цьому будинку?...»... Моторний відповідав повільно: «На-селі побільшало клопотів..., а тут, - напевно, також... Навіщо вам ще й наші...».

Чемно посидівши в приймальній, молода секретарка нас записала в книжку на прийом до голови... Побачивши, що сам Моторний в приймальні, Микола Михайлович Костяк ввічливо привітався, докоривши йому - чого не заходить «без стуку» і взагалі - чому не приходить..., запросив до великого кабінету де суворі зв'язківці, чи хтось інший... порались біля столу голови... У відповідь скромне: «У Вас, Миколо Михайловичу дуже багато справ і без мене, а я привик свої питання вирішувати самостійно і допомагати іншим... Тай сьогодні б не прийшов... - якби не зволікання із поновленням державного акту на право приватної власності та присвоєння кадастрових номерів на вже набуті нашим Приватно-орендним кооперативом у власність земельні ділянки під будівлями, господарськими дворами та спорудами (давно оформлено право власності на майно і одержано відповідні документи в БТІ)... Ми звертались до землевпорядних та місцевих органів влади, та це питання чомусь не вирішується»...

Голова —, як годиться, взяв «проблему» на особистий контроль і гарантував, що все буде по-закону...

Знайомлячись з господарством, соціально-побутовим комплексом, найбільше мене вразило, коли в невеликій кімнаті Палацу культури рідного села Чорнобаївка, -

Дмитро Костянтинівич повільно взяв баян до рук і щиро, вдумливо та з глибокою відповідальністю і водночас якоюсь неземною тривогою (в часі й просторі) виконав авторський твір (роботу) - «Гімн Героїв»...

Оповитий такою сильною і якоюсь магічною аурою святості, впевненості в майбутнє і відповідальності за сьогодення – ХЛІБОРОБ продовжував чудово співати:

- Герої, це легенда сьогодення,

Турбота про щасливе майбуття.

За нашу рідну неньку Україну

Не пошкодують власного життя.

За нашу рідну неньку Україну

Якщо потрібно віддадуть життя...

Ця славетна людина-будівничий також є автором багатьох відомих віршів, гуморесок і пісень, а саме головне – автором збудованих по-мистецьки, по-розумному, з любов'ю – численних будівель і споруд (без проекту – як любить повторювати ГЕРОЙ) та людських осель і щасливих доль всіх тих – хто мав і має честь бути поруч...

Григорій Сковорода точно б сказав, що: «... ця сродність Дмитра Моторного з рідною землею і з простими людьми, - в мить творіння добра дарувала ВЕЛИКОМУ, МУДРОМУ й надто МОТОРНОМУ УКРАЇНЦЮ – СПРАВЖНЄ ЩАСТЯ...

**Тож: Щасти Вам, вельмишановний Дмитре
Костянтиновичу, вашим рідним і близьким - в усьому і
назавжди !!!**

Героям України – слава !

Написав Oleksander Kovaliv

Неділя, 26 лютого 2012 11:56 - Останнє оновлення Понеділок, 27 лютого 2012 16:35
